

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) נמי' עלוב ושמיני עלוב
יכול ושמיני יכול דק
ורשע מי' ומחזיר מרשע לנעלו.
(ב) חמקן יביט מי' ולא רזי
ליפטר כמנעתי: (ג) דמי' מי'
גלתי מי' דדיה גלתי מי'
כד': (ד) דיה חד אמר הכ
שלא מומנו הוראל לישראל
ותרה שנאמר מי' מינין:
(ה) תיב' דנאמי הכ' מי' הכ' ה'
יבאל וה"פ מתחלה היה
נקרא כך שלם דממיני ומלך
צדק מלך שלם ואח"כ נקרא
ירושלמי:

גליון השי"ס

נמרא כר' שיבקסו עלי
רחמים. עין סוטה דף ל
ע"כ תוס' ד"ה אבות:

מוסף רש"י

נשא לבבנו אל כפים. נשא
לגבנו באמת להקב"ה כאדם
הרוחק בנקיון כפיו שמשליך
מידיו כל טינוף (איכה ג' חא).

רבינו גרשום

[illegible]

(א) נראה דמסר כאן איזה קצוות ואולי צ"ל דירושלים נקראת על שם אברהם וצ"ר וע"י צמוס' כאן ד"ה סר.

סדר תעניות כיצד פרק שני תענית

למחזיקים מאחרים. דאזא עגמת נפש טפי ומשום חשיבותה
למחזיקים מאחרים אבל שאר בני אדם דלא חשיבי לא מחזיקי
בנתינת אחרים וקני להו בנתינת עצמן: **פאר סתם אפר.** ש"מ
במקום חפילין דכתיב צהו (יחזקאל כד) פארך כחוש עליו ואמרין

למחבישי מאחרים ו
רבי יצחק "במקום
לאבילי ציון לתת
רחוב תיבה ושקים
סימן: למה יוצאין לרד
אמר לומר ועקנו
עצמנו בפרהסיא רבי

חוגרין שקין. חנין בירושלמי! שהיו חוגרין שקין ויואלין לבית הקברות ויחזקו בקברות וצעי ליה מינעיא שקין למה ובית הקברות למה ותקיעת סופר למה? כדכחם. דמשער ביהמה גמיהו מנואש של עוים: עפר סהם. שאינו אפר מוקלה וזכרת אפרו של יתחק ליכא. סהם לא גרסין! אלא איכא ביישיהו עפר: קברי עפרים. נחמקס שקין קברי ישראל לבקש נחמס אמר חזקיהו: למה ליה לא שרי חזקיהו: חזקיהו

הר המוריה וכו'. אידי דלדירי
הא פלוגתא דרבי לוי ור"ח תנא נמי
הא פלוגתא מאי הו מוריה דלדירי
קרא למקום העקידה הו יראה וכמי:
(בראשית כב) ואל ארץ המוריה:
הו אמר הו שילא (א) הולא. מורה:
לישראל כי מיוון תלא מורה (ושפיה ב)
וידו משפטין ליעקב (דברים ג) ולשפת
היהם צבה עמדו הנביאים המוכיחים
מורה לעובדי כוכבים.
משמעון גדולם שילא ירושלים

עלינו ממים רחמים
בינייהו קברי עכו"ם מ
בה ר' לוי בר חמא ו
שיצא ממנו הוראה
שיצא ממנו מורא
שבהן אומר לפניהן
יש זקן אומר זקן ואם
דקאמרי אף על גב
והוא חכם אומר זקן
ועל צידה אומר זקן

גורמים שכן מציינו
שקם ואת הענינים
הרעה יויתכסו שקים
ואת הוולדות לחוד
אנו מרחמים על אל
ירבנו של עולם עק
וישובו איש מדרכו
בכפיהם אמר שמואל
כולה ומחזיר מריש

עבירה ומתורה ואינו
טובל בכל מימות ש
בארבעים סאה מיד
ישא לכבינו אל כפי
זקן כו' תנו רבנן ע"מ
התיבה אלא אדם הרר
גייעה בשדה וביתו רר
וקולו ערב ובקי לקרו
ובאגדות ובקי בלל ה

ותו ריכם, שאין לו עושר, שפל בדרך, עניו, ויש לו נעימה, שיודע לבסס קולו.

פז.

במקום תי"ן. פירוש לתת האפר במקום הפחד דאילו המפילין נקראו פאר דעמית לשום לאבילי זיין לתת לתם להם פאר וגו': **איכא** בנייהו דנלו מבי בנישחא לבי בנישחא. פירוש למ"ד משום גלות איכא ולמ"ד משום פרהסיא ליכא דהא

כא מנה להו אמר
יילין שנאמר וישום
פאר תחת אפר:
אפר קבורה ומוריה
ב'ר' חייא בר אבא
נא ולא נענינו נבזה

לקיש אמר גלינו
מאי בינייהו איכא
שתא לבי כוששתא
הה לרחובתא של עיר
הה לרחובתא של עיר

הר שיצאה ממנו הוראה ל"שארם".
 י"מ יסדה ירושלם שנקראה על
 שם אברהם שקראוהו הר ה' יראה
 (בראשית כב) והעריר ה' את נקרא
 כבד שם כדכתיב (ישעיה' ו) ומלכי
 ידק מלך שלם ונקרא ירושלם על שם
 יראה ועל שם שלם לכך אין אנו
 נותנים יו"ד בירושלם בין למ"ד למ"ס
 על שם שלם והער נקרא מוריה על
 שם מורה כדכתיב (ישעיה' ג) כי מלכין
 תלא מורה וכתיב (דברים ג) ויורו

משפטין ליעקב והוא לשפת הגויים.
המזמורה זה סמיו ונקרא מזמורה על שם
שמעתי נא מורא לעשודי כוכבים בבת
מורה כדכתיב (תהלים עו) חרץ יראה
ושקטה אי נמי ראה לומר דירושלם
נקרא מזמורה על שם שיש מורא לעשודי
כוכבים על גדולתה ומתפחדים:
אדם שיש לו צורה. פירוש צלם
קומה כדי שישמעו דבריו
ויקבלו ממנו להמריך הלכ ופרקו
נחא פירוש כשעמד על פרקו אפילו
כשהיה נחור היה צלם שם רע:
מאי

ואומר חכם ואם לאו ואומר אדם של צורה אטו וקן
לאו חכם הוא אמר אביי הכי קאמר :אם יש אדם
ואומר חכם ואם לאו ואומר חכם הוא לאו ואומר אדם
שק ותענית גורמים אלא תשובה ומעשים טובים
אנשי ניוה שלא נאמר בהם וירא האלהים את
לא וירא האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם
ואדם והבהמה מאי הוו עבדי אסרא הבהמות לחוד
וי לפני רבנו של עולם אם אין אתה מורחם עלינו אין
ויקראו אל אלהים בחזקה מאי אמרו אמרו לפנינו
ב ושאנינו עלוב ⁽⁶⁾ צדיק ורשע מי נדחה מפני מי
עיה ומן החמס אשר בכפיהם מאי ומן החמס אשר
אפילו גזל מרש ובנאו בבירה מקעקע כל הבירה
בעליו אמר בר אדא בר אבהו יאדם שיש בידו
ר בה למר הוא דומה לאדם ⁽⁷⁾ שתופס שרץ בידו שאפי'
עולם לא עלתה לו טבילה ורקו מידו כיון שטבל
לתה לו טבילה שנאמר :ומודה ועוזב ירוחם ואומר
אל אל בשמים: עמדו בתפלה מורידין לפני התיבה
ו בתפלה אע"פ שיש שם וקן וחכם אין מורידין לפני
י ⁽⁸⁾ (אזיהו רגיל) ר' יהודה אומר מטופל ואין לו ויש לו
ם ופרקו נאה ושפל ברך ומרצה לעם ויש לו נעומה
בתורה ובנביאים ובכתובים ולשנות במדרש בהלכות
יכות כולן ויהבו ביה רבנן עינייהו בר' יצחק בר אמי
היינו

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

י"ד א מ"י פ"ד תלכות
תעניות הלכה א' טו"ע
א"ח סימן תקטע סעיף א'
ל"ו ב מ"י שם הלכה יח
טו"ע שם ס"ג:
ל"ז ג מ"י שם הלכה ד
טו"ע שם ס"א:
י"ז ד מ"י פ"ב מהל' תשובה
הלכה ג:
י"ח ה מ"י פ"ד מהל' תעניות
הלכה ב' (ד) טו"ע א"ח
סימן תקטע סעיף א' וסימן
נ"ד סעיף ג'.

תורה אור השלם

1. לשום לאבלי ציון לתת
עשה פאר חתת אפר עשה
ישקון חתת אבל עשה
ותולה חתת רוח כזה
וקראת חתת אילי הצוק
זהו הלהתקרא:

2. ישרהו סא
ישרהו ואענה עשו
אנכי בצדק אחלצנו
אנכי בזה חתת צו ער
אנכי בזה חתת צו ער
ומלך פניו הדישעם
ואתחבטו ואתחבטו דוא
נאלם וינעלם וינעלם כל
ישרהו סא
3. חתת שלמה לבנות אל
בית יי בירושלם בזה
במדינה אשר נראה לנדי
אבות אשר הבין במקום
דוד בן דוד הדישעם:

4. חתת הדישעם כ א

5. וְיָרָא הָאֱלֹהִים אֶת
הַמַּעֲשִׂים חֵן כִּשְׁבוּ מִדְּרָגָה
הַרְּבִיעִה וְיִרְאֵם הָאֱלֹהִים עַל
הַרְּבִיעִה אֲשֶׁר דָּבַר לַעֲשׂוֹת
לָהֶם וְלֹא עָשָׂה: וְיִהְיֶה נִי
וְהַבְּחִינָה וְיִקְרָא הָאֱלֹהִים
וְיִרְאֵם וְיִשְׁמַע אֶת
הָאֱלֹהִים בְּחֻקָּה וְיִשְׁמַע אֶת
מִדְּרֹבֵי הַרְּבִיעִה וְיִשְׁמַע הַחֵסֶד
אֲשֶׁר בְּפִסְיוֹ: וְיִהְיֶה נִי
7. מִכֹּהֶן פִּשְׁעֵי אֵל יִצְחָק
וְיִסְדֹּר וְעֹבֵד יִרְאֵם:
מִשְׁלֵי חֵן כִּי
8. נָשָׂא לִבָּנוּ אֶל כְּפִים
אֶל אֵל כְּשִׁמְיוֹ:

רבינו חננאל

וירבם מחית ליה לאסר הו
ברישא, במקום חתילין,
שגברא לתל להם מא חת
רועא, ויצאין הרובעם, ה
לספר הצבור, להלך כל
לקוה בעצמא ליה [אנש
קבוע עצמן מבריהא. ור
לשקוב איהו מחתשבל ור
לית גלות מפרת חו, ול
מציאין אל הרובעם חת
ר' ירשעון ח' ליל צע
הר' ור [תובחנה], ור
לית הרובע שנים שגבר
ח' צורח לו צד ול
מכלכס שנים, יוצר ח'
חשבתו מבריהא, וכל א
נחן אסר ביראש שנים, ו
אסר, אולי יוצר,
אסר מורל ליה צ'א, וספ
ויצאן לבית הקדוש
כלומר אסר צ'א כמח
אזוי שיהיה מרס על
רומים, אסר ח' הרומי
אסר מורל הוראש ישראל,
רומים אסר שנים שג
אסר אסר מורל ישראל,
אסר בראש נשיא, ר א
רובין ח' אסר שג
הורלה חסיד, ור
נשיאם, אסר חסיד נח
הורלה, אסר ח'
שטאטא חסיד ור
אסר צא רומיהם לו

ולבבנו לך
תורה, תפילה צדקה תשובה,
תפילה, ויבקשו מן ה' צדקה,
ואני אשמע (ה'י) השמים.
שובה אינכם קורעים בגדיכם
ינינו וירא אלהים את שקם
יידו שרץ שאפילו הוא טובל
אינכם אין מורידין לפני התיבה
והם במדרש בתלמוד בהלכות